करतल *n.* Handfläche.
करपत्र *n.* Säge.
करपल्लव *m.* = **करकिसलय**.
करभ *m.* Elefantenrüssel, Kamel, Kameljunges, Elefantenjunges; Mittelhand.
करभक *m. Mannsname.*
करभूषण *n.* Handschmuck.
करभोरू *f.* Schenkel wie Elefantenrüssel habend, rundhüftig.
करम्भ *m.* Mus, Brei.
करम्भाद् Brei essend.
करवीर *m.* wohlriechender Oleander.
करस् *n.* That.
करस्थ in der Hand befindlich.
करिन् (*thuend, machend, *mit Gen.*); *m.* Elefant, *f.* **°णी** Elefantenweibchen.
करीर *m.* Rohrschöfsling (*auch n.*); *N. eines Strauches.*
करुण kläglich, traurig; *f.* **करुणा** Mitleid.
करुणध्वनि *m.* Wehruf.
करेणु *m. f.* männlicher *u.* weiblicher Elefant.
करोटि *f.* Becken, Schale, Schädel.
करोति *das Verbum* 1. **कर्** (*g.*).
कर्क, *f.* **ई** weifs; *m.* Schimmel, *f.* **आ** -stute.
कर्कट *u.* **°क** *m.* Krebs; *f.* **°टी** *u.* **°टिका** -weibchen.
कर्कन्धु *m. f.* Jujube, Judendorn; *n.* dessen Frucht.
कर्कर hart.
कर्करि *u.* **°री** *f.* Art Laute. **कर्करी** *f.* Wasserkrug.
कर्कश rauh, hart (*auch übertr.*). *Abstr.* **°त्व** *n.*
कर्कि *u.* **कर्किन्** *m.* Krebs (*im Tierkreise*).
कर्कोट *m. N. eines Schlangendämons; Pl. Volksname.*
कर्कोटक *m. N. einer Pflanze; Pl. Volksname.*
कर्चूर *n.* Auripigment.
कर्ण *m.* (*adj.* —° *f.* **आ** *u.* **ई**) Ohr, Öhr, Öse; Steuerruder; *Adj.* geöhrt, langohrig (*auch* **कर्ण**).
कर्णक *m.* seitliche Hervorragung; *f.* **कर्णिका** Ohrenschmuck; Samenkapsel der Lotusblume.
कर्णकिसलय *n.* Knospe für das Ohr (*zum Ohrenschmuck*).
कर्णधार *m.* Steuermann (*Abstr.* **°ता** *f.*), Matrose.
कर्णपथ *m.* Hörweite (*eig.* Ohrenweg).
कर्णपूर *m. n.* Ohrenschmuck.
कर्णभङ्ग *m.* das Biegen der Ohren.
कर्णभूषण *n.* Ohrenschmuck.
कर्णमूल *n.* Ohrwurzel.
कर्णवन्त् mit Ohren begabt.
कर्णवेष्ट *u.* **°क** *m.* Ohrring.
***कर्णवेष्टन** *n. dass.*
कर्णशिरीष *n.* eine als Ohrenschmuck dienende Çirîshablume.
कर्णाट *m. Pl. Volksname* (*f.* **ई**).
कर्णाभरण *n.* Ohrenschmuck.
***कर्णालंकरण** **n.*; **°कार** *m.*, **°कृति** *f. dass.*
कर्णिकार *m. N. einer Pflanze.*
कर्णिन् mit Ohren begabt.
कर्णोत्पल *n.* eine als Ohrenschmuck dienende Lotusblüte; *m. N. eines Königs.*
कर्णोपघातिन् ohrenbetäubend.*
1. **कर्त्,** **कृन्तति** (**कृन्तते** *u.* **कर्तति**) schneiden, zerschneiden, spalten, abreifsen, abhauen; *p.p.* **कृत्त**. *Caus.* **कर्तयति** *dass.* **अव** abschneiden, ablösen. **उद्** ausschneiden, ausweiden. **नि** niedermetzeln, abschneiden; *Med.* sich abschneiden (*Nägel*). **सम्** zerschneiden.
2. **कर्त्,** **कृणत्ति** spinnen.
1. **कर्त** *m.* Trennung.
2. **कर्त** *m.* Grube, Loch.
कर्तन *n.* das Abschneiden, Abhauen, Vernichten.
कर्तर् *m.* Macher, Thäter, Urheber, Schöpfer; Agens, logisches Subjekt (*g.*); facturus.
कर्तरि *u.* **कर्तरी** *f.* Schneideinstrument, Schere.